

Hiçlik

– AliKemal · 17 Ağustos 2015

bir hiçliğin içindeyiz hepimiz
bir başka hiçliğe gidiyoruz koşarak...
aşkı, yüzüzlüğü ele almışken,
öldürmeye arsızken hüsünü, yüreği,
koşmaya devam et,
bulursun belki benim bulamadıklarımı...

bak yine canlandı yüreğimde acılarım,
sevişmelerimizin hiçliğini
tam da hiçliğime gömmüşken
ve unutmuşken eskimişliklerim,
balık hafızasında belleği yitip,
toprağa darılmış bir solucan gibi...

Güneş yeniden doğduğunda, inan ki,
aşk da doğmayacaktır...
ama yine de,
bana bakma sen,
koşmaya devam et!
sokaklara attığın adımların yorulsa da,
ve feryadın seneleri arttırarak çoğalsa da,
savrulsa da yansımaların hiçliğe,
etin kemiğe bürünük kaldıkça adresinde,
şair yazacaktır elbet nostaljik sevişmeleri....

koşmaya devam et, kalabalık şiirlerde!
seni karşılayacaktır bir köşedeki açgözlü fahişeler...
yalnızlığını giderebilirsin gölge altı sohbetlerle,
anason sivaşmış cam tokgözlülüğüyle,
suskun bir birliktelik işte, şairin yazdığı gibi...
koşmaya devam et sen, aşkı arayan bulur...